

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/558/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214084
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312214084.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. č. 13, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave z 28. mája 2014 č. k. 12C/144/2012- 63, pomerom hlasov 3:0, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave z 28. mája 2014 č. k. 12C/144/2012- 63 p o t v r d z u j e .
Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovanej. Žalovanej súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že na základe žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 23.10.2002 v prospech oprávneného - žalobcu proti povinnému G. Š., vydal Okresný súd Bratislava III. v exekučnom konaní sp. zn. 36Er/2856/2002 dňa 04.11.2002 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Cipára vykonaním exekúcie na vymoženie povinnosti zaplatiť istinu 15.470,- Sk s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.10.2010 navrhol žalobca (v konaní sp. zn. 36Er/2856/2002 oprávnený) zmenu súdneho exekútora a poveriť vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením z 01.02.2011 č. k. 36Er/2856/2002 - 12, Okresný súd Bratislava III návrhu oprávneného vyhovel a poveril vykonávaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.05.2011. Žalobca tvrdil, že exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora v zákonom stanovenom čase. V dôsledku toho mala žalobcovi vzniknúť majetková škoda pozostávajúca z nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o tomto návrhu. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď tvrdil, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Exekučný súd pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora nedodrжал tridsaťdňovú lehotu uvedenú v § 44 ods. 8 Ex. poriadku a z tohto dôvodu sa žalobca domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy, keď nečinnosť exekučného súdu označil za nesprávny úradný postup. Predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu, existencia majetkovej ujmy, respektíve nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Ustanovenie § 44 exekučného poriadku bolo novelizované a od 01.09.2005 súd

bol povinný rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Keďže v prejednávacom prípade ide o konanie, ktoré bolo začaté pred 01.09.2005, nebol súd povinný rozhodnúť o zmene exekútora do tridsiatich dní odo dňa doručenia návrhu na zmenu exekútora, tak ako to tvrdil žalobca. Nesprávny úradný postup nie je v tomto prípade založený na porušení ustanovenia exekučného poriadku. Súd by mohol uvažovať iba s alternatívou posúdenia postupu súdu z hľadiska zbytočných prietahov, a ak by sme aj posúdili postup súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora ako konanie so zbytočnými prietahmi, čiže nesprávny úradný postup by predstavoval vydanie rozhodnutia nie v primeranej lehote, návrh žalobcu na náhradu majetkovej škody nie je dôvodný ani v tomto prípade. V prejednávacom prípade si žalobca uplatnil majetkovú škodu, ktorá mala vzniknúť správou pohľadávok prostredníctvom pracovných výkonov jeho zamestnancov, pričom takto vyčíslená škoda nemá žiadnu príčinnú súvislosť s postupom súdu. Aj v prípade zmeny súdneho exekútora by žalobcovi vznikli náklady súvisiace so správou jeho pohľadávok, aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému. Ani ostatná škoda, ktorú si žalobca v znaleckom posudku č. 1/2014 vyčíslil, a to administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných súdu a náklady na poštovné a telekomunikačné náklady, jednak neboli v konaní preukázané, súčasťou súdneho exekučného spisu nie sú žiadne urgencie ani iná komunikácia žalobcu a jednak ani v tomto prípade žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi ním tvrdou škodou a postupom súdu. V tomto prípade nedošlo k zmenšeniu majetku žalobcu, ani k vynaloženiu iných nákladov, ktoré by žalobca nemusel znášať aj v prípade, ak by súd o jeho návrhu rozhodol v kratšej lehote. Otázka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ktorá môže byť vyriešená iba v konkrétnych súvislostiach. O objektívnu zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup ide vtedy, ak je preukázané, že práve nesprávny úradný postup bol príčinou škody. V prejednávacom prípade súd dospel k záveru, že absentuje príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdou a vyčíslenou škodou a postupom súdu pri rozhodovaní o zmene exekútora. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že postupom súdu bol vystavený riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania, či riziku insolventnosti povinného. Treba pripomenúť, že exekútor môže začať vykonávať exekúciu udelením poverenia súdu na jej vykonanie, v danom prípade súd neodkladne po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, ktorý bol oprávnený ku všetkým krokom smerujúcim k vymoženiu pohľadávky žalobcu a zmena exekútora neovplyvnila ani účel konania, ani nemala bezprostredný vplyv na povinného. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.03.2007 sp. zn. 3Cdo/32/2007 v ktorom sa konštatuje, že nerozhodnutie o zmene exekútora v primeranej lehote môže mať za následok vznik zodpovednosti štátu len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré by bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené iba týmto postupom. Ak by aj súd nerozhodol o návrhu žalobcu na zmenu exekútora v primeranej lehote, nemôže len z titulu dopustenia sa uvedenej procesnej nesprávnosti, bez ďalšieho, zodpovedať za všetko, čo nastalo v čase po uplynutí primeranej lehoty, v ktorej mal súd rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia, a čo malo negatívny dopad na majetok účastníka konania. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, súd prvého stupňa uviedol, že nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj tu platí povinnosť jej preukázania. Žalobca nepreukázal tvrdenia, že nezákonným zásahom bola vyvolaná situácia, ktorá ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. V danom prípade napokon neexistuje príčinná súvislosť medzi žalobcom deklarovanou nemajetkovou ujmu, ktorá mu vraj vznikla a postupom súdu pri zmene súdneho exekútora, ktorý žalobca označil ako nesprávny úradný postup. O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu v konaní úspešnej žalovanej nepriznal, keďže jej žiadne trovy nevznikli. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvého stupňa, že dňa 28.05.2014 vo veci pojednával v jeho neprítomnosti, hoci podaním požiadal o zrušenie pojednávania. Ďalej uviedol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Namietol, že súd prvého stupňa napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa „dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy.“ Napadnutý rozsudok je podľa žalobcu vnútorne rozporný. Napriek tomu, že súd prvého stupňa zistil porušenie práva, nekonštatoval ho, a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd uvádza, že odvolací súd uznesením z 31.10.2012 č. k. 4NcC/354/2012- 17 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.04.2013 č.k. 4NcC/354/2012-28 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III JUDr. Tomáš Michálek, JUDr. Roman Fitt, JUDr. Iveta Halvoňová, JUDr. Ľudmila Hatalová, JUDr. Zdenko Čaniga, JUDr. Eva Fulcová, JUDr. Jeanette Kostolanská, JUDr. Miriam Repáková, JUDr. Viera Kukučková, JUDr. Božena Richtáriková, Mgr. Ivana Dufalová, Mgr. Maroš Fekete, JUDr. Andrea Krišková, JUDr. Ivan Bartek, JUDr. Zdenka Mattielighová, JUDr. Zuzana Lohmertová, JUDr. Tatiana Buchvaldová, Mgr. Marián Degma, Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová, JUDr. Beáta Farkašová, JUDr. Silvia Gandelová, JUDr. Anna Klepáčová, JUDr. Marián Kurinec, JUDr. Viera Lamprechtová, JUDr. Daniela Linetová, JUDr. Anna Moravová, JUDr. Viera Sládečková, JUDr. Dagmara Vaverčáková, JUDr. Maria Zbyňovcová nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Sudkyňa JUDr. Nadežda Weissová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Nie je preto dôvodná námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca. Súčasne odvolací súd v tomto smere poznamenáva, že ústavná sťažnosť žalobcu proti predmetnému rozhodnutiu bola v čase rozhodovania súdu prvého stupňa Ústavným súdom SR odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie (IV. ÚS 694/2013-10 zo dňa 12.12.2013). Súd prvého stupňa vo veci stanovil termín pojednávania na deň 28.05.2014. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 09.05.2014 (viď doručka na č. I. 44). V predvolaní na pojednávanie (č. I. 44) súd prvého stupňa poučil žalobcu v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. Dňa 26.05.2014 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie žalobcu (č. I. 51), ktorým požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu „objektívneho porušenia zásady neustrannosti súdu a sudcu.“ K tomu odvolací súd uvádza, že vyššie spomenutým uznesením odvolacieho súdu nebola sudkyňa súdu prvého stupňa JUDr. Viera Sládečková vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Predmetné uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 06.03.2013 (č.l. 21). Ústavnú sťažnosť žalobcu voči predmetnému rozhodnutiu ústavný súd odmietol (IV. ÚS 694/2013-10 zo dňa 12.12.2013), a to v čase, kedy rozhodol súd prvého stupňa, resp. v čase doručenia predvolania na pojednávanie právnenému zástupcovi žalobcu. Z toho vyplýva, že dôvod na odročenie pojednávania nebol daný, keďže v čase doručenia predvolania na pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu už niekoľko mesiacov zrejme, že jeho ústavná sťažnosť bola odmietnutá. Vzhľadom na to súd prvého stupňa nepochybil, keď dňa 28.05.2014 pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu (§ 101 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Žalobca v ďalšom uviedol, že si nechal vypracovať znalecký posudok ohľadom výšky škody a že súd prvého stupňa mu nedal priestor predložiť tento dôkaz v konaní, keďže bez splnenia podmienok konal a rozhodol postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. V tomto smere odvolací súd (okrem vyššie uvedeného, t.j. že súd prvého stupňa správne postupoval v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.) uvádza, že súd prvého stupňa predmetný dôkaz na pojednávaní konanom dňa 28.05.2014 riadne vykonal.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca v konaní nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a postupom súdu pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Odvolací súd k uvedenému dodáva, že žalobca v konaní nepreukázal ani vznik ani výšku majetkovej škody. Paušálne vyčíslenie nákladov na správu a udržateľnosť pohľadávky bez ďalšieho dôkazom o vzniku a výške škody nie je. Napokon žalobca ich vynaloženie v konkrétnom prípade rovnako nepreukázal, čím neuniesol dôkazné bremeno v konaní. V tomto smere odvolací súd poukazuje na podrobné zdôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd súhlasí aj s názorom súdu prvého stupňa, že v priebehu exekúcie, v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora, žiadna škoda pre prípadnú nečinnosť exekučného súdu nemôže vzniknúť, pretože pôvodný exekútor má podľa zákona povinnosť vykonávať úkony exekučného konania až do zmeny v jeho osobe.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy nemôže byť nárokom v zmysle § 17 ods. 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z., pretože takýto nárok môže vzniknúť iba fyzickej osobe. Tento záver podľa názoru odvolacieho súdu možno vyvodiť z ust. § 17 ods. 3 písm. a/ až d/ zák. č. 514/2003 Z.z. V prípade právnickej osoby totiž nemožno hodnotiť jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije, resp. jej súkromný život a spoločenské uplatnenie. V tejto časti preto zrejme ide o nárok na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b ods. 3 Obč. zák. Odvolací súd je toho názoru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti žalobcu. Treba uviesť, že žalobca v konaní ani netvrdil, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho dobrej povesti. Navyiac, takýto zásah je už pojmovo vylúčený, keďže vyššie popísaná nečinnosť exekučného súdu predsa nemôže mať vplyv na povesť žalobcu. Odhliadnuc

od uvedeného odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal, že by mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v predmetnom exekučnom konaní vznikla nemajetková ujma (t. j. za predpokladu, že by zák. č. 514/2003 Z.z. umožňoval priznať náhradu nemajetkovej ujmy aj právnickej osobe) a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi deklarovanou nemajetkovou ujmou a postupom súdu pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora.

Napokon neobstojí argument žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Napadnutý rozsudok je podľa odvolacieho súdu preskúmateľný, pretože obsahuje dôvody, resp. argumentáciu, pre ktoré súd prvého stupňa dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby, rovnako obsahuje ustanovenia právnych prepisov, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci a tieto aj náležite interpretoval. Súd prvého stupňa teda venoval náležitú pozornosť nielen zisťovaniu rozhodujúcich skutkových okolností, ale aj vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil.

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.